

[Justitsministeren.]

vistes, er det, fordi den anden del af det, spørgsmålet om indfødsretten, ikke kunne afvises med, at forslaget var grundlovsstridigt. Det måtte vi tage stilling til ud fra et andet synspunkt, nemlig at det efter vor almindelige opfattelse ikke ville være billigt at lovgive om enkeltmands forhold, efter at hans forhold i virkeligheden var blevet endeligt afgjort ved dom. Hvad jeg siger her, er en gentagelse af, hvad jeg sagde den 7. april.

Dernæst var den ærede ordfører for forslagsstillerne inde på spørgsmålet om gennemførelsen af dommens bestemmelse om konfiskation. Derom er jeg ikke i stand til at oplyse noget særligt. Når højesteretsdommen er afsagt, og dens bestemmelse om konfiskation skal gennemføres, så er det ikke justitsministeriets anliggende. Jeg har hørt noget om — formodentlig det, som det ærede medlem sigter til —, at der foregår forhandlinger mellem den indsatte administrator af lensgrevens ejendom og lensgreven eller hans forsvarer eller sagfører om gennemførelsen af konfiskationen, om fastsættelsen af det omfang, den skal have. Andet er mig ikke bekendt om den ting, og det lyder mig ikke særligt foruroligende, for det er klart, at man må komme til en afgørelse af, hvorledes konfiskationen skal gøres op med hensyn til penge og andre værdier.

Formanden: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Starcke: En ganske kort supplerende oplysning til de ord, som blev sagt af det ærede medlem hr. Gustav Pedersen angående den aftale, der er truffet om besættelse af formandspladserne i udvalg. Der blev truffet den aftale, at med hensyn til forslag, som fremsattes fra regeringens side, forpligtede retsforbundet sig til at stemme for en formand fra regeringspartiet, men der blev fra vor side udtrykkelig taget forbehold overfor lovforslag — og de udvalg, som i forbindelse hermed blev nedsat — fra oppositionens side, og regeringspartiet var indforstået hermed.

Formanden: Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen har ordet for en kort bemærkning.

N. Chr. Christensen: Jeg skal ikke forlænge debatten om kommunistloven, men kun udtale til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, at det eneste, jeg har ud-

talt i denne forbindelse, angår motivet til rigsdagens tilslutning til denne lov. Af det ærede medlem fru Ragnhild Andersens fremstilling får man den opfattelse, at rigsdagen nærmest med glæde så på, hvorledes det gik. Jeg vil protestere mod en sådan opfattelse og tilføje, at også efter den ulykkelige hændelse den 22. juni 1941, da mange kommunister blev taget af tyskerne, tog tyskerne adskillige kommunister sammen med andre danske statsborgere, som levede i det illegale arbejde. Man kan ikke bedømme de begivenheder, der fandt sted under krigen, med fredstidsalen, som man har søgt i det forslag fra kommunistisk side, som er til behandling her, og i de bemærkninger, som angår den sag, jeg nu sidst har omtalt.

Formanden: Den ærede ordfører for forslagsstillerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Det er det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, der selv har indledt denne del af diskussionen, og så kommer vi ikke udenom den. Nu taler han om motivet for kommunistloven og siger, at man skal ikke bedømme det, der skete dengang, med fredstidsalen. Nej, vi bedømmer det med besættelsestidsalen, det må det ærede medlem være fuldstændig klar over. Dengang man i de gamle partier vidste, at der var planlagt aktion mod jøderne, kunne man advare jøderne, så et flertal af dem kunne redde sig; dengang det drejede sig om kommunisterne, gav regeringen ordre til i dybeste mulm og mørke at tage kommunisterne, og der var ingen advarsler. Dengang man havde kommunisterne i Horserød, lovede man, de skulle få et varsel, hvis der blev fare for, at tyskerne tog magten her i landet, og få hjælp til at flygte, og alligevel undlod man omhyggeligt at give dem et varsel, medens de respektive ministre ryddede op i deres skrivebordsskuffer. Det er det, man kalder beskyttelse af kommunisterne.

Den højtærede minister siger, at afsnit 2 i vort lovforslag er grundlovsstridigt, men det er afsnit 1 ikke, og det er derfor, det sættes til behandling her. Jeg kan ikke følge med i denne subtile fortolkning, jeg kan ikke tro, det er sådan, at hvis et lovforslag er delvis grundlovsstridigt, sættes det til behandling i folketinget. Jeg er nødt til at henholde mig til den simple kendsgerning, at dette lovforslag i samme affattelse som den, hvori vi behandler det, nu